

Sag C-360/19

Anmodning om præjudiciel afgørelse

Dato for indlevering:

3. maj 2019

Forelæggende ret:

College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nederlandene)

Afgørelse af:

23. april 2019

Appellant:

Crown Van Gelder B.V.

Indstævnt:

Autoriteit Consument en Markt

Afgørelse

COLLEGE VAN BEROEP VOOR HET BEDRIJFSLEVEN (appeldomstol i sager om handel og industri)

[udelades]

Forelæggelsesafgørelse truffet af den kollegiale afdeling den 23. april 2019 i sagen

Crown Van Gelder B.V., Velsen-Noord, appellant [udelades]

mod

Autoriteit Consument en Markt (ACM) (forbruger- og markedsmyndighed), indstævnt

[udelades]

Som tredjepart har i sagen deltaget:

TenneT TSO B.V., Arnhem (TenneT)

[udelades]

Sagens forløb

Den 30. april 2018 traf ACM i henhold til artikel 51, stk. 2, i Elektricitetswet 1998 (de E-wet) (elektricitetsloven af 1998 (E-loven)) afgørelse (tvistbilæggesafgørelsen) vedrørende en anmodning fra appellanten af 22. december 2017 om tvistbilægelse.

Appellanten har appelleret tvistbilæggesafgørelsen.

[Udelades]

Præmisser

1. Den 27. marts 2015 indtraf der en omfattende strømafbrydelse som følge af et nedbrud i 380 kV-transformatorstationen i Diemen. Denne transformatorstation er en del af det nederlandske 380 kV-højspændingsnet, hvor TenneT er udpeget som national netforvalter. Strømafbrydelsen førte til stationens totale udfald, hvorved en stor del af provinsen Noord-Holland og en lille del af provinsen Flevoland ikke mere havde strøm. Afbrydelsen ramte omkring en million husstande, et antal storforbrugere og vitale infrastrukturer [org. s. 2] såsom den nationale lufthavn Schiphol og dele af jernbanenettet. Efter cirka en time var Diemen-transformatorstationen igen under spænding, og herefter blev strømforsyningen fasevist genoprettet.
2. Appellanten driver en papirfabrik i Velsen-Noord og er med fabrikken sluttet til 50 kV-nettet, der drives af Liander N.V. [udelades] og forsynes af det af TenneT forvaltede nationale højspændingsnet. Strømafbrydelsen afbrød således transporten af elektricitet en del af den 27. marts 2015. Appellanten har gjort gældende, at denne har lidt skade, og har anmodet ACM om at fastslå, at TenneT ikke gjorde alt hvad der med rimelighed stod i dets magt for at forhindre afbrydelsen af transporttjenesten, og at Diemen-stationens netstruktur ikke opfyldte det lovmæssige krav om en »enkelvoudige storingsreserve« (enkel udfaldsreserve).
3. I tvistbilæggesafgørelsen afviste ACM appellants klage over TenneT fra realitetsbehandling. Appellanten var ifølge ACM nemlig ikke part i en tvist med en netforvalter, da appellanten ikke står i nogen (som helst) direkte relation til TenneT. Appellants papirfabrik er ikke tilsluttet TenneT's net, appellanten har ingen aftale med TenneT og får ingen regninger fra TenneT.
4. Retsregler

I henhold til E-lovens artikel 51, stk. 1, kan en part, der har en tvist med en netforvalter angående den måde, hvorpå denne udfører sine opgaver og beføjelser

i henhold til denne lov eller sine forpligtelser i henhold hertil, indgive en klage til ACM.

Med denne bestemmelse har den nederlandske lovgiver gennemført artikel 37, stk. 11, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 2003/54/EF (tredje elektricitetsdirektiv), der i den [danske] version, for så vidt det har betydning, lyder:

»Enhver part, der ønsker at klage over en transmissions- eller distributionssystemoperatør i forbindelse med den pågældende operatørs forpligtelser i henhold til dette direktiv, kan indbringe en klage for den regulerende myndighed, som i sin egenskab af tvistbilæggelsesmyndighed skal træffe en afgørelse [...]«.

I betragtningerne anføres endvidere:

»Energireguleringsmyndigheder bør have beføjelse til at træffe bindende afgørelser i forhold til elektricitetsvirksomheder [...]. Energireguleringsmyndigheder bør også bemyndiges til at bidrage til at sikre høje standarder for offentlig service under hensyntagen til markedsåbningen, beskyttelsen af sårbare kunder samt den fulde effektivitet af forbrugerbeskyttelsesreglerne [...]«.

6. Begrundelsen for det præjudicielle spørgsmål

Parterne er uenige om fortolkningen af begrebet »[e]nhver part, der ønsker at klage«. De er enige om, at disse ord begrænser kredsen af klageberettigede men uenige om, hvorledes denne kreds mere nøjagtigt skal afgrænses. I særdeleshed er der uenighed med hensyn til spørgsmålet, om en klage kan indgives af en juridisk person, der er en [org. s. 3] bedrift med (kun) en tilslutning til et regionalt net, hvor strømleveringen standser på grund af en strømafbrydelse i det nationale net, som forsyner det regionale net.

Betydningen af artikel 37, stk. 11, i det tredje elektricitetsdirektiv er ikke så klar, at artiklen kan fortolkes uden rimelig tvivl. Denne uklarhed medfører, at retten i henhold til artikel 267 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde er forpligtet til at anmode Domstolen om en præjudiciel afgørelse i så henseende. Retten skal derfor forelægge det nedenfor anførte præjudicielle spørgsmål.

Retten er bekendt med, at en finsk ret (Korkein hallinto-oikeus [øverste domstol i forvaltningsretlige sager]) den 14. september 2018 også har stillet et spørgsmål om fortolkningen af artikel 37 i direktiv 2009/72/EF. Denne sag, der har sagsnummer C-578/18, vedrørte den stilling, som en forbrugerkunde havde i en sag, som den regulerende myndighed havde indledt efter kontakt med denne aftager, og forholdet mellem denne aftagers søgsmålsret ved en kompetent ret med henblik på at anfægte afgørelsen fra reguleringsmyndigheden og en mulig på direktivet støttet partsevne i den administrative procedure ved

reguleringsmyndigheden. Denne sag vedrører artikel 37, stk. 17, i direktiv 2009/72/EF, og retten går ud fra, at besvarelsen af de finske spørgsmål ikke vil give den et tilstrækkeligt grundlag for at anvende artikel 37, stk. 11, i forordning nr. 2009/72/EF i denne sag.

[Udelades] [Org. s. 4]

Afgørelse

– Domstolen anmodes om en præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

»Skal artikel 37, stk. 11, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 2003/54/EF fortolkes således, at denne bestemmelse også giver en part klageret over for den nationale netforvalter (transmissionssystemoperatør), såfremt parten ikke har tilslutning til den nationale netforvalters (transmissionssystemoperatørs) net, men kun en tilslutning til et regionalt net (distributionssystem), hvor strømleveringen går i stå på grund af en strømafbrydelse i det nationale net (transmissionssystem), som forsyner det regionale net (distributionssystem)?«

[Udelades]